

DONCS
AIXÒMARCEL·LÍ
BORRELL

2019

Si vostè ha sobreviscut psicològicament i física als dinars i sopars de família nadalencs, enhorabona! Segur que l'esperit d'Ebenezer Scrooge l'haurà protegit. "Bajana-des!" diria aquest antiheroi de *Cançó de Nadal*, murri personatge que Charles Dickens es va inventar per posar a caldo la beneiteria precuinada del Nadal. En el fons, i encara que ningú no vol que sigui dit, som Scrooge. Al que anava. Seguint els tòpics *Any Nou, Vida Nova*, toca escriure la carta als reixos, demanant: els ultimíssims telèfons intel·ligents plegables amb pantalles perforades per *selfies* 3D ultra-ràpid definició 6K; disminuir 30 centímetres el greix abdominal; fardar de patinet elèctric tot perdonant la vida als vianants; veure a La Llotja el *cool* Benedict Cumberbatch fent un Hamlet bisexual en versió *british*; que la històrica Unió Esportiva de Lleida (avui insípid Lleida Esportiu) surti de la Segona Divisió B, impròpia d'una ciutat-capital *comme il faut*; i generoses dosis d'ansiolítics per superar el que ens espera. Allò què ens espera, que (no) diria el Joan Salvat-Papasseit de *Tot l'enyor de demà*, són els sotracs polítics que ens depara i prepara 2019. Són els tsunamis pretesament democràtics: eleccions municipals, qui sap si generals, qui sap si autonòmiques, qui sap si europees... Més l'allau de sopars de duro de la partitocràcia imperant. Una cosa és votar. Altra botar.